
Iran: cuộc chiến thứ ba Khuất Phong Nguyễn Đình Phùng

Từ khi Tổng Thống George W Bush lên cầm quyền, Hoa Kỳ đã tham dự vào hai cuộc chiến Afghanistan và Iraq. Afghanistan tưởng đã bình định xong, nhưng với sự hồi phục của nhóm Taliban và bất lực của chính quyền Karzai, chiến tranh tại xứ này vẫn tiếp diễn. Iraq càng ngày càng đi sâu vào nội chiến giữa hai phe Shiite và Sunni với Hoa Kỳ sa lầy không thể rút ra khỏi được nếu tình trạng này còn kéo dài như hiện nay.

Tương lai của Iraq sẽ phải đi đến việc chia cắt xứ này làm ba phần: dân Kurds ở phía Bắc, Shiite ở phía Nam và phe Sunni ở giữa. Lý do vì nội chiến do tôn giáo không bao giờ có thể giải quyết thỏa đáng được, ngoại trừ phân chia hẳn lãnh thổ. Điển hình là Ấn Độ sau khi Anh trao trả độc lập, đã đưa đến chém giết giữa hai tôn giáo Hindu và Hồi Giáo, kết quả phải phân chia thành Ấn, Pakistan và Bangladesh. Dù vậy, chiến tranh vẫn còn xảy ra giữa Ấn và Pakistan mấy lần vì tranh chấp vùng Kashmir! Iraq hiện đang đi vào nội chiến một ngày một nặng hơn và việc cắt xứ này làm ba là điều sẽ xảy ra không thể tránh được để Hoa Kỳ có thể rút quân ra khỏi.

Dĩ nhiên sau khi Hoa Kỳ kéo hết về, chiến tranh giữa ba phần này sẽ nặng hơn với Thổ Nhĩ Kỳ đánh nhóm Kurds phía trên và chiến tranh giữa Sunni và Shiite mở rộng, lôi kéo thêm Saudi Arabia, Jordan và Ai Cập ủng hộ Sunni trong khi Iran, Syria ủng hộ Shiite. Hậu quả của cuộc chiến tôn giáo mở rộng giữa hai phe Hồi Giáo này là có thể nhờ thế Hoa Kỳ và Tây Phương sẽ yên ổn hơn vì Hồi Giáo quá khích sẽ bận rộn chém giết nhau thay vì khủng bố Tây Phương như trước! Như thế không phải chủ thuyết đem dân chủ đến cho vùng Trung Đông của Bush sẽ làm an toàn hơn cho thế giới nhưng tạo điều kiện để chiến tranh tôn giáo giữa Sunni và Shiite lan tràn sẽ làm lợi cho Hoa Kỳ và Tây Phương nhiều hơn!!

Tuy nhiên hiện nay mỗi lo trước mắt của chính quyền Bush không

phải là Iraq nhưng chính là Iran. Tổng Thống Ahmadinejad của Iran vẫn tiếp tục hung hăng nhất quyết không lùi trong chương trình tinh luyện uranium. Tới hậu thư của Hội Đồng Bảo An cho ngày chót là 31 tháng 8 đã qua đi với Iran làm ngơ. Tổng thư ký Liên Hiệp Quốc Kofi Annan đích thân sang thủ đô Tehran đầu tháng 9 qua gặp Ahmadinejad để thương thuyết cũng vô ích. Vấn đề là biện pháp chế tài của Hội Đồng Bảo An đối với Iran chỉ là những việc xuong vớ vẫn như hạn chế du lịch, phong tỏa chương mục ngân hàng của Iran, không đi đến đâu chỉ làm trò cười cho chính thể thần quyền tại Tehran! Chế tài nặng hơn sẽ bị Nga và Trung Hoa dùng quyền phủ quyết để ngăn chặn, không thể đưa ra được. Lý do là Nga và Trung Hoa đều hưởng lợi trong việc mâu dịch và khai thác dầu hòa với Iran, không muốn áp lực quá mạnh lên chính quyền xứ này.

Ngoài ra hậu ý của Nga và Trung Hoa là muốn thấy Iran có bom nguyên tử để trở thành một cường quốc nguyên tử tại Trung Đông, nhằm giảm ảnh hưởng của Hoa Kỳ trên thế chiến lược địa dư tại vùng này, cũng như làm suy giảm uy tín và thực lực của Hoa Kỳ. Mục đích của Nga và Trung Hoa là làm thay đổi thế đơn cực hiện nay với Hoa Kỳ là siêu cường quốc duy nhất. Tham vọng của hai xứ này là trở thành siêu cường quốc, ngang hàng với Hoa Kỳ trong một thế đa cực của toàn cầu. Vì thế yểm trợ Iran đối đầu với Hoa Kỳ và giúp cho Iran trở thành một thứ siêu cường quốc địa phương tại Trung Đông sẽ phù hợp với quyền lợi của Nga và Trung Hoa. Hai quốc gia này sẽ không bao giờ để Hoa Kỳ, Pháp, Anh và Đức chế tài Iran một cách hữu hiệu và thành công trong việc ngăn chặn tham vọng nguyên tử của Iran.

Ngược lại Hoa Kỳ không thể nào để Iran tiến tới trong việc chế tạo bom nguyên tử. Ba lý do chính để điều này đối với Hoa Kỳ không thể chấp nhận được là Iraq, Saudi Arabia và Do Thái. Trước hết một khi Iran có được bom nguyên tử trong tay, trong vòng sáu tháng hay một năm đến, Hoa Kỳ không thể làm gì khác

là rút hết quân ra khỏi Iraq, mặc dù chiến sự có thay đổi đến đâu đi nữa. Vì với 130,000 quân đóng tại Iraq, hiểm họa của Iran dùng bom nguyên tử cho nổ tại đây sẽ làm thiệt hại quá lớn cho quân lực của Hoa Kỳ. Và với chính quyền quá khích của Ahmadinejad, việc trao đổi nhân mạng để diệt được cả trăm ngàn quân của Hoa Kỳ là một cảm dỗ quá lớn, khó có thể bỏ qua được! Hy sinh cả triệu người Ả Rập để đổi lấy tiêu diệt tiềm năng quân lực Hoa Kỳ là điều Hồi Giáo quá khích sẽ làm ngay, không cần suy nghĩ lâu dài!! Và chắc chắn Nga và Trung Hoa sẽ đứng ngoài vỗ tay cười, khuyến khích ngầm cho Iran thực hiện điều cả hai xứ đều mơ ước!!

Lý do thứ hai để Hoa Kỳ phải diệt Iran trước khi xứ này đạt được mục tiêu chế bom nguyên tử là Saudi Arabia. Vì Saudi Arabia là quốc gia đầu tiên bị đe dọa nặng nề. Xứ này theo giáo phái Sunni, thù nghịch với giáo phái Shiite của Iran, lại nắm giữ mỏ dầu có số lượng dự trữ lớn nhất thế giới sẽ là món mồi ngon cho Iran thôn tính khi Hoa Kỳ rút quân khỏi Iraq và Iran có bom nguyên tử sẽ mạnh tay hơn để đe dọa và thực hiện mưu đồ của mình là làm bá chủ vùng Trung Đông. Một khi kiểm soát được mỏ dầu của Saudi Arabia, cộng với số lượng dự trữ dầu có sẵn của mình, Iran sẽ kiểm soát được nguồn năng lượng cho cả toàn cầu, muốn tăng giá bao nhiêu cũng được, thích xứ nào bán dầu cho xứ đó, thù nghịch với ai sẽ cắt việc cung cấp dầu. Thế giới khan hiếm dầu sẽ bị khủng hoảng nặng và nằm trong bàn tay của Iran nhỏ giọt dầu cho các quốc gia đói khát vì dầu hỏa, tùy thuộc vào sự rộng lượng của Iran!

Bài học về dầu hỏa và bom nguyên tử Iran đã học được của Saddam Hussein trong chiến tranh vùng Vịnh thời Tổng Thống Bush bố. Saddam tấn công và chiếm Kuwait, đe dọa Saudi Arabia cũng vì muốn thực hiện tham vọng kiểm soát dầu hỏa cả thế giới này. Nhưng điều sai lầm của Saddam là đã không tiến tới gấp rút trong chương chế tạo bom nguyên tử trước khi thực hiện mưu đồ của mình. Bắc Hàn và Iran đã học được bài học này. Là phải

có bom nguyên tử trong tay làm là bù hộ mệnh trước khi đứng đầu với Hoa Kỳ. Vấn đề là Bắc Hàn thành công trước, có sẵn bom trong tay, hoặc bị giới đến mức Hoa Kỳ phải tính là Kim Jong Il có bom rồi! Iran theo tình báo hiện tại chưa đến mức có bom. Điều chính là tình báo Hoa Kỳ bị bồng tay tại Iraq nên không thể xác định là chương trình chế bom nguyên tử ngầm dấu kín của Iran hiện đang ở giai đoạn nào!!

Lý do thứ ba để Hoa Kỳ phải giải quyết vấn đề Iran là Do Thái. Tổng Thống Ahmadinejad đã công khai tuyên bố sẽ loại Do Thái ra khỏi bản đồ thế giới. Vì thế điều các chiến lược gia Do Thái phải coi như hiển nhiên là khi Iran có bom nguyên tử trong tay, Iran sẽ không cần cho nổ thử dưới lòng đất như những quốc gia đã chế tạo được bom trước đây, nhưng sẽ cho nổ thử ngay trên phần đất của Do Thái bằng cách bắn hỏa tiễn tầm xa có gắn đầu đạn nguyên tử sang! Do Thái khoảng hơn 20 năm trước đã cho phi cơ oanh tạc bay sang Iraq để dội bom tiêu hủy nhà máy nguyên tử của Saddam Hussein, diệt tử trong trứng nước chương trình chế bom nguyên tử của Saddam. Dĩ nhiên Iran đã học bài học này, các cơ sở nghiên cứu và tinh luyện uranium đều chôn sâu dưới lòng đất và nằm rải rác khắp nơi, hoặc lẩn vào trong thành thị đông dân cư để tiêu diệt khó khăn hơn.

Do Thái không thể để cho Iran tiến tới mức có bom trong tay, chắc chắn sẽ phải ra tay trước. Việc dội bom tại Lebanon trong cuộc chiến với Hezbollah tháng trước chính là một cuộc tập trận để xem hiệu quả của chương trình oanh tạc các cứ điểm đặt sâu dưới lòng đất, nơi Hezbollah chôn các hỏa tiễn bắn sang Do Thái, có thể thực hiện hữu hiệu được không, nhằm lấy kinh nghiệm cho cuộc chiến với Iran trong tương lai. Cuộc chiến Lebanon thực sự có thể coi như một sự hợp lực giữa Hoa Kỳ và Do Thái trong cuộc tập trận trước khi tiến tới trong chương trình oanh tạc Iran. Điều hiển nhiên là các nhân vật hoạch định chính sách của Hoa Kỳ, đặc biệt tại bộ Quốc Phòng, phần lớn là

những người gốc Do Thái và việc bảo vệ quốc gia Do Thái là điều ưu tiên trong chiến lược của Hoa Kỳ tại vùng Trung Đông.

Như thế cuộc chiến với Iran, chiến tranh thứ ba của Tổng Thống George W Bush, gần như là điều sẽ phải xảy ra với tình thế diễn tiến hiện nay, khi Iran không chịu lùi bước. Để tránh tổn thất thêm về nhân mạng cho lính Hoa Kỳ, cuộc chiến này sẽ chỉ là một cuộc oanh tạc vĩ đại, ở tầm mức rộng lớn và khủng khiếp hơn cuộc dội bom tại Lebanon nhiều. Vì thực sự Do Thái đã thất bại trong việc triệt tiêu Hezbollah, Hoa Kỳ và Do Thái một khi bắt đầu dội bom các căn cứ nguyên tử của Iran sẽ phải dùng đến các loại vũ khí tối tân hơn để phá hủy các mục tiêu chôn sâu dưới lòng đất. Việc tổn thất nhân mạng dân sự cho dân Iran trong cuộc oanh tạc sẽ là điều không tránh khỏi, hơn xa tầm mức ở Lebanon rất nhiều.

Dĩ nhiên Iran sẽ phản ứng lại dữ dội, bằng cách biến cả vùng Trung Đông thành biển lửa và sẽ phong tỏa eo biển Hormutz để chặn đường tiếp tế dầu hỏa. Kinh tế toàn cầu sẽ đi vào một giai đoạn khủng hoảng trầm trọng vì dầu hỏa khan hiếm dẫn dắt đến suy thoái toàn cầu. Ngoài ra những phản ứng dây chuyền của một cuộc oanh tạc Iran sẽ đưa đến những diễn tiến bất ngờ khác không thể tính trước được. Nhưng những hậu quả này, dù có lớn lao đến đâu đi nữa, dưới mắt của các người hoạch định chính sách của chính quyền Bush đều phải chấp nhận.

Như vậy vấn đề chỉ là thời điểm nào sẽ là lúc thuận tiện nhất để thực hiện chương trình đã được đặt sẵn này? Với cuộc bầu cử giữa kỳ cho Quốc Hội vào tháng 11 này, nhiều phần chính quyền Bush sẽ phải cho đánh Iran trước ngày bầu cử. Vì với ước tính Hạ Viện sẽ rơi vào tay Dân Chủ và Thượng Viện cũng lung lay cho phe Cộng Hòa, Tổng Thống Bush sẽ phải quyết định đánh Iran trước ngày bầu cử vào đầu tháng 11 này, để dù cho Dân Chủ có lên nắm Quốc Hội, việc đánh Iran cũng là chuyện đã rồi, không thể ngăn cản và lùi lại được!!

Cuộc chiến tranh thứ ba của Tổng Thống George W Bush như thế sẽ xảy ra trong thời gian gần sắp đến. Và sau Iraq, Iran cũng chỉ là xử thủ hai trong trục ma quỷ của Bush, vẫn còn xử thủ ba là Bắc Hàn cần phải giải quyết. Có thể nào sẽ còn thêm một cuộc chiến thứ tư nữa trước khi Bush mãn nhiệm kỳ trong hai năm còn lại, nhiều phần sẽ tràn đầy khói lửa này?